

G2

11 cançons en un nou àmbit, ara de sis botons, amb diverses posicions sobre l'escala de Sol en una extensió que pot arribar a gairebé dues octaves. També progressivament augmenten les propostes rítmiques i harmòniques en les cançons.

26. El rotlletó

Com ja s'ha comentat en diverses cançons de ritme binari de blocs anteriors, l'acompanyament és igualment vàlid si es fa a negres o si es subdivideix a corxeres. En aquest cas la proposta inicial a corxeres sembla més efectiva pel fet de coincidir amb els valors de la melodia. Recomanem però d'assajar un acompanyament a negres i comprovar un cop més que, al contrari del que podria semblar d'antuvi, el tema adopta un caràcter més àgil.

27. Marxa del Baridà

Encara que consignem aquest tema com a tradicional de Cerdanya, es tracta d'una composició recent de l'acordionista i formatger de Músser de Cerdanya Josep Lizandra. La cançó ha esdevingut però, i això és una realitat, tradicional per a tots els acordionistes de la comarca, que no són pocs!

28. El rossinyol

L'exercici més habitual que suggerim amb aquesta melodia és tocar-la, en una primera exposició, sense acompanyament, com si volguéssim cantar-la amb l'acordió, i seguidament posar-hi els baixos i acords. És important treballar les melodies separatament per tal que puguin assolir un caràcter propi de manera que, en incorporar-hi l'acompanyament, les seves característiques (fraseig, articulacions) no en resultin minvades.

29. Coco Pere

El xifrat que apareix a la partitura del Coco Pere és, com ja hem dit en algun tema anterior, orientatiu. En realitat els baixos i acords es van alternant a caprici dels moviments de la manxa que comporta l'execució de la melodia. Ens diverteix però proposar un baix de tambor que seguiria el següent xifrat: [G - G/D - G - G/D - D/A - D - G - G/D] x 2. Es tracta d'aprofitar el silenci per obrir la manxa a l'hora de fer el baix D. Tan sols aclarir que G/D vol dir: Acord de G amb baix Re, i que D/A vol dir: acord de D amb baix La

30. La maire Antoni

Una tècnica molt utilitzada amb els botons consisteix en alternar dos dits damunt el mateix botó (com si 'caminessin') i així poder executar amb més agilitat les notes repetides. Podem assajar aquesta tècnica a mode preliminar en els compassos 9-10 i 13-14 de la Maire Antoni.

31. El bon caçador

Ve-t aquí una proposta de re-harmonització per El Bon Caçador: compassos 8 i 14: Baix i acord de C i en el tercer temps baix de D; compassos 11 i 17: Baix i acord de Am i en el tercer temps baix de D.

32. L'aiga de roca

Aprofitem aquest moment per recordar que el número de dit que s'indica al començament d'una partitura, a prop de la primera nota, ens indica tan sols la posició de la mà dreta damunt el teclat o botonera. Quan apareix un altre número hem de pensar que la posició de la mà canvia, o que la mà es desplaça, d'aquesta manera podrà abastar altres botons. No es tracta ben bé d'una digitació, sinó simplement de col·locar la mà en una situació activa de cara a la lectura, podríem dir-ne digitació de complicitat o mà lectora. Vegeu per exemple L'aiga de roca: té una posició per tota la A i una altra per tota la B.

33. Valsa de cabdet

Sovint ens hem trobat que aquesta peça agrada molt els acordionistes però quan arriben a la part C es fan un embolic i diuen que els hi costa de llegir. La solució que suggerim és que comencin a tocar la cançó precisament pel compàs 19: el tempo de referència correcte per a tocar la Valsa de Cabdet ens el dona la seqüència de corxeres de la tercera part.

34. El mariner

Sobta a gairebé tothom que en un acordió es puguin trobar en un mateix botó les notes Sol tancant i Mi obrint (vegeu compassos 4 a 7 d'El mariner). Tanmateix és així, en l'acordió diatònic dels defectes en fem virtuts i en aquesta cançó ens en podem beneficiar. En un altre ordre de coses, en el compàs 9, encara que el xifrat ens marki l'acord de Am, per causa de la nota Re melòdica que és tancada, el baix que sonarà serà un Mi. Això és el que s'ha volgut expressar en el xifrat notant Am/E, que vol dir precisament La menor amb baix Mi.

35. Ball de cavallets

Aquesta partitura del Ball de Cavallets de Sant Feliu de Guíxols ens mostra una melodia que està repetida. En l'inici de la primera exposició trobem una armadura amb un sostingut i un xifrat G-D (Sol-Re), és a dir: es toca al rengle de fora. Al principi de la segona exposició del tema (compàs 11-12) trobem un becaire que anul·la l'armadura existent i un xifrat C-G (Do-Sol), és a dir: es toca al rengle de dins. La posició, els moviments de manxa i a digitació es mantenen idèntics en ambdues parts. En aquests casos diem que s'ha produït una modulació (de G a C) sense canviar la melodia.

36. Neska zaharrak

Dobles notes (terceres paral·leles) per tot arreu en aquest tema del repertori basc. Una manera festiva d'acabar aquest segon bloc de l'escala de Sol. Que com es llegeix tot això? doncs un truquet: llegiu només la nota superior i toqueu tota l'estona amb dos dits enganxats. Atenció però al final: el penúltim acord s'ha de fer amb les banyes!